

Maria Marchewkowa

Łoj drygej!

Zło byda jóm dopadła!
Łoj, spadła Kaśka z wiadra
Łoj, zymby se wybiła!
Cym łona bydzie jadła?

Wojtek, co dó ni chodzył
ślimocek nic nie wiedziół
ze dzioucha jest scyrbato
— A któżby mu ta pedziół?

Jak wróciył do chałupy,
to kuma przyleciała
i syćko dokumentnie
Wojtkowi łopedziała!

Mioł bez to ździebko strachu.
Juz nie kcioł taki Kasi
bez zymbów i uśmichu,
co krzywóm gymbe nosi.

Niewiele co myśloncy
do swata posed w rade,
a tyn mu — łod niekcóncy
łopedziół tyn wypodek.
— A toć tam na zabawie
wyrzgała Jagna z Wickiym
I wybiyła mu prawie
ze śtyry zymby cyckiem.

Gape z siebie wykazoł
w łoberku młody Wicek,
ze tańcujónc nie zwózoł
na rozpyndzony cycek.

Teraz dziousyska bokiym
na niego spoziyrajóm,
a to, ze jest ślimokiym,
ino sie przyśmiywajóm.

Jest Wicek niescynśliwy
i Kaśka bez to wiadro.
Zrobimy z niymi swaty,
Dobrane bydzie stadło!

Uszanowali wszyćcy
starego swata rade.
Na tańce Kasia chodzi,
Wickowi tak powiado:
— Łoj, drygej Wicuś, drygej!
I jo tyz byde drygać
Zymbów ci nie wybije,
bo ta ich juz nie widać.